

„Nyní - praví Hospodin - obraťte se ke mně celým svým srdcem, v postu, nářku a pláči.“ Jl 2, 12

Demonstrace křesťanské síly ?

V posledních dnech jsme ze sdělovacích prostředků vnímali vlnu protestů islámského světa pod heslem „Zabte všechny, kdo urážejí Islám!“. Nejen Dány zaskočila reakce na karikatury Mohameda, které na podzim loňského roku otiskl dánský deník Jyllandas- Posten (Jutská Pošta). Tehdy si karikatur málokdo všiml. Jako mávnutím divotvorného proutku se zátká zapomnění na přelomu ledna a roku 2006 uvolnila a z láhve vyletěl džin nenávisti.

Sice jsme zaznamenali bouřlivé protesty také v mnoha státech Evropské unie a ve všech islámských státech, nelze však opomenout, že Islám je demonstrován dlouhodobě v tradičně křesťanských zemích, a to systematicky a otevřeně všemi generacemi Muslimů. Především životním stylem, oděvem a také počtem dětí (40% Muslimů je mladší 15 let - viz prameny ČTK) Muslimské matky jistě nejsou zdravější a nemají to lehčí než křesťanské Evropanky. Jejich děti jsou i v Evropě svými rodiči od dětství vychovávány k hrdé příslušnosti k Islámu s celou odpovědností k praktikování víry nejen v rodině mezi sebou, ale i navenek. I ve školách se odlišují od svých spolužáků a učitelé jejich příslušnost k islámské víře a tradici respektují a chrání.

Celý svět dnes zná tabuizovaná témata, o kterých se nesmí ve vztahu k Islámu psát, jako je ženská otázka, homosexualita, Izrael či demokracie. V roce 1980 britský televizní kanál ITV odvysílal ukamenování saúdské princezny za údajnou nevěru a po intervenci Rijádu se dokonce vláda Jejého Veličenstva omluvila. Nebo v roce 1987 nizozemský televizní bavič Rudi Carrel si udělal ve své německé show legraci z ajatolláha Chomejního. Jako reakce byli z Teheránu vypovězeni němečtí diplomaté a Carrel se sám také omluvil iránskému lidu. Známa topmodelka Claudia Schifferová předvedla v roce 1994 šaty od Chanelu s vetkanými verši Koránu. Po vlně protestů se autor šatů Karl Lagerfeld nejen omluvil, ale i osobně šaty zničil.

To je jen několik příkladů z nedávné doby, na kterých je patrné, jak je Islám posvátný svým synům a dcerám. To nezmiňuji militantní a teroristické akce, které stojí životy nevinných, ty se jistě neslučují s posvátnou vírou Islámu a úctou k islámské tradici.

Položme si otázku, jak reagujeme my křesťané na útoky proti víře, křesťanské morálce a tradici, na posvátná místa či představitele církevní obce? Vynutili jsme si v posledních desetiletích nějakou omluvu, například propagátorů a realizátorů marxismu-leninismu, vědeckého komunismu či členů KSČ? Co křesťané demonstřují svému okolí? Ruku na srdce. Nepřizpůsobujeme se ze strachu okolnímu světu? Je naše základní norma „desatero“ diskutabilní? Nesledujeme při jeho aplikaci

„pochopitelné“ polehčující okolnosti? A to při vědomí, že okolní svět právě od nás křesťanů očekává jeho dodržování? Či kolik věřících by mělo při recitaci konkrétních článků vyznání víry spíše mlčet, neboť pak v životní praxi jejich význam popírají. Jako například, že církev (to jsme my všichni) je svatá.

Rozhlédněme se kolem sebe v českých kostelech, pro koho z katolíků je účast na nedělní bohoslužbě svátečním aktem, pro který přichází včas a vhodně oděn. Příkladem mohou být i Svědci Jehovovi, když demonstrují svoji víru, jsou svátečně oděni. Nebo kladný příklad z našich řad: v některých moravských vesnicích si ženy ještě v 21. století obléknou sváteční kroj, vyleští obuv a kráčí středem obce s kabelkou, růžencem a kancionálem v ruce. A náhodný svědek s úctou a respektem vnímá jejich sváteční akt služby Bohu. Této staleté tradici se ani v době komunismu nikdo nevysmíval.

Jaký počet věřících aktivně přijímá všechny nadpřirozené dary celé posvátné liturgie. Je na katolících vidět, že neděle je pro ně dnem svátečním, odpočinku a rodiny. Je na nich vidět, že prožívají dobu postní či adventní. Kolik křesťanů dodržuje páteční půst od masa ve veřejném stravovacím zařízení. Kolik křesťanských rodin přijímá větší počet dětí, je připraveno k službě druhým a obětem pro vyšší hodnoty? Kolik křesťanských rodičů by rádo obětovalo dceru k zasvěcenému životu či syna ke kněžské službě? V případě vysokého počtu křesťanských rodin s jediným potomkem to je mimořádně náročné. Jsme vůbec sto se sjednotit, když jde o věci Boží?

Tak sám za sebe Muslimům mohu svým způsobem závidět, že berou svoji víru vážně, že se umí ozvat, přijímají na sebe role i ve společnosti, aby mohli spolurozhodovat o svých záležitostech. V případě potřeby se sjednotí a vynutí si odpovídající respekt.

I my křesťané budeme tak vnímáni naší společností, jak si to sami zasloužíme. Nikdo jiný to za nás a pro nás nevybojuje. Dobrou mysl *Josef Svoboda*

LITURGIE - MŠE SVATÁ

BOHOSLUŽBA EUCHARISTIE (Liturgia eucharistica)

Příprava darů (Preparatio donorum)

„Kde ti máme připravit místo k slavení paschy?“ (srov. Mk 14, 12-16) ptali se učedníci Ježíše před slavením poslední večeře. Místnost, lehátka a stůl byli zajištěny, ale bylo ještě potřebné připravit chléb a víno, vodu, aby se mohli osvěžit a očistit, velký kalich s mísou. Musel hořet sedmiramenný svícen, nesmělo se zapomenout na velikonočního beránka s různými přísadami jako byli např. hořké byliny. Také svitek Písma měl být připraven, každý chtěl totiž slyšet dějiny vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Příprava darů se stala nezbytnou součástí slavení Eucharistie. V ranně křesťanských společenstvích tomu nebylo jinak, každý chtěl něco přinést. Nejenom chléb a víno, ale také vosk, olej, květy, dokonce nemovitosti ve formě darovacích listin, jak svědčí doklady. Smysl tohoto darování bylo připravit dary pro slavení Eucharistie - „darovat a být obdarován“, podpořit společenství, ale také obdarovat chudé, kteří do společenství patřili. Ne vždy to bylo každému jasné. Již sv. Pavel poukazuje na nešvary, které se v prvních společenstvích děly. (1Kor 11, 20) Velice brzy se na začátku bohoslužby Eucharistie vyvinul průvod s dary, které věřící přinesli. Protože trval často dlouho, začaly se během průvodu zpívat žalmy. V Římě přebíral dary od věřících sám papež s asistencí, a jen přiměřená část byla přinesena k oltáři, ostatní bylo položeno na jiné stoly a určeno pro klérus i chudé. Theodor Klauser tvrdí, že s tím souvisí také postavení příčné lodi bazilik, protože přinesené dary vyžadovaly svůj prostor. I sedm stříbrných oltářů v Lateránské bazilice je vysvětlováno jako sedm stolů na které sedm římských jáhnů pokládalo dary věřících. V 9. století se místo kvašeného chleba začíná užívat chléb nekvašený, což má za následek, že věřící již nepřipravují a nepřinášejí chléb k Eucharistii, tento úkol přebírají kláštery. Velká hostie ztrácí

podobu chleba, je bělejší, aby ji bylo dobře vidět. Pro dny kdy ještě přijímá lid se zavádějí malé hostie tzv. „partikuly“. Rozdělování a „lámání chleba“ se uskutečňuje jenom na velké hostii a tak ztrácí svůj původní hluboký význam. Vytvářejí se doprovázející modlitby kněze. Přirozené pozdvížení darů a doprovázející akty se začínají vysvětlovat alegoricky. Příprava darů se pojmenovává „malý kánon“ nebo „obětování“ pro svoji podobnost s eucharistickou modlitbou. Přinesení darů může být nazváno obětováním jenom v přeneseném slova smyslu, protože Nový zákon nezná žádné kultické oběti kromě jedné oběti Ježíše Krista. Římský misál z roku 1970 s věrností k tradici znovu zavádí zaniklý průvod a vrací se k pojmenování příprava darů.....

Příprava oltáře

Oltář je místo, kde se zpřítomňuje novozákonní „obětní hostina“. Spolu s ambonem tvoří jedno z ohnisek mše svaté. Má podobu stolu, odkud přítomný Pán rozdává „svým“ pokrm a nápoj. I když na východě je běžný dřevěný oltář, na západě má být zhotoven z kamene, protože Kristus je „Skála, kámen nárožní“ (1Kor 10, 4) a protože je jenom jeden Kristus, má být jenom jeden oltář. Stůl Páně je pokryt plátnem. Lněná paramenta poukazovala dlouho na Kristovu smrt a pohřeb vzhledem k Jn 19, 4. Na plátno se rozprostře „korporál“- menší, složené plátno, na kterém spočívá Tělo Páně (corpus). Dále „purifikatorium“ - látka sloužící k čištění (purificare) kalicha a misky. Protože oltář není odkládací místo, teprve teď se donese také mešní kniha. K takto připravenému oltáři přinášíme věřící dary chleba a vína.

Průvod s dary věřících

Chléb zůstal do dnešních dnů symbolem života a štěstí. Když tedy přinášíme k oltáři chléb, neseme s ním celý náš život, naše touhy, radosti a bolesti, ale i očekávání a naděje. Přinášíme sebe. Chléb je také vzhledem k jeho vzniku symbol lidské společnosti. Posbírán z mnoha zrn, rozdrčen a upečen, ukazuje jaká jednota a síla se skrývá v tomto znamení. Didaché vidí ve chlebě symbol jedné církve: „Jako byl tento chléb rozset po horách a posbíráním se stal jedním, tak sjednot' tvou církev ze všech končin světa ve tvé říši.“ Chléb se v Eucharistii láme, a tak se stává symbolem bratrského dělení. A konečně bude zkonsumován, k posile a novému životu. Tím se stává symbolem šlechetného darování, symbolem lásky.

Víno znamenalo pro Izraelitu nejenom slavnostnost a radost, ale také vlastnění půdy. Všeobecně je symbolem pro životní sílu, zdraví, a čilost ducha. Sloužilo také jako očišťovací a dezinfekční prostředek - vzpomeňme si jenom na milosrdného samaritána. Podobně jako chléb naznačuje symbol společenství (rozdrčením mnoha plodů vzniká nápoj). Pro své dlouhé zrání k čistotě se stal symbolem zralého člověka. Drcení hroznů mu dalo také symboliku utrpení. Staré obrazy ukazují často Krista lisujícího hrozny. Když tedy přinášíme k oltáři víno, neseme našeho ducha, radostné srdce před Boží tvář. Jako bychom řekli: Vše jsi nám daroval, děkujeme ti. Buď radostí v naší radosti.

DPJ

FARNÍ AKTIVITY

JEŠTĚ K NAŠEMU PLESU

Je to již téměř měsíc od konání našeho 6. farního plesu a dovolil bych si vám, byť se značnou časovou prodlevou, poděkovat za vaši hojnou účast. Přes mé počáteční obavy nakonec přišlo 141 platících, tancechtivých farníků i přespolních. Veliký dík patří také všem, kteří se podíleli na přípravě a konání plesu, především děvčatům z našeho společenství mládeže, které zajistily výzdobu a úpravu sálu, Ivaně Rouskové za organizaci a prodej tomboly, Kláře Dražilové a Frantovi Kucharskému za obětavou a nevděčnou funkci šatnářů.

Nemůžu nezmínit povedené půlnoční překvapení v podání hip-hopového dua Markéta&Karolína, tj. dívek z naší farnosti, které si tuto náročnou taneční kreaci připravily bez nároku na honorář. Tím, že jsme se sešli, zatančili si a pobavili se, jsme zároveň přispěli částkou cca 7.500,- Kč (ziskem z plesu) do naší farní pokladny.

Filip

Slavík

NÁBOŽENSTVÍ U NÁS - Z POHLEDU DĚTÍ

Výuka náboženství ve školním roce 2006/2007 probíhá každou středu od pěti do šesti hodin odpoledne. Scházíme se v klubu Domova svatého Karla Boromejského. Výuku vede páter Daniel, kterého někdy zastupuje David Žofák nebo sestra Ester. Všechny tři máme rády. Na výuku dochází deset dětí, i když nás poprvé bylo dvacet pět. Někteří z nás se připravují na první svaté přijímání. Při příchodu nás pan farář mile uvítá. Během náboženství si čteme úryvek z Bible. Pak si o něm povídáme. Pan farář sleduje, jestli textu rozumíme a po každé nám připomene to důležité, abychom si všechno zapamatovaly. Nebo nám vykládá liturgii, abychom lépe porozuměly mši svaté. Učíme se o svátostech, jako například jsme probraly svátost křtu, biřmování a manželství. Některé úryvky z Bible si hrajeme, nejvíce se nám líbil pan farář, když hrál velrybu v představení o Jonášovi. Nebo sestra Ester s námi hrála biblický příběh o ztracené ovci. Sestra Ester hrála Dobrého Pastýře. Ač nám pan farář na zahájení náboženství slíbil domácí úkoly, zatím na ně naštěstí nedošlo. Na závěr výuky se pomodlíme nebo zazpíváme. V paměti nám zůstalo, jak nám pan farář na začátku školního roku zahrál na varhany, umí to moc hezky. K Ježíšku dostal novou kytaru a červené boty. Na novou kytaru nám zahrál, do taktu podupával, že jsme si nových bot všimly. Na náboženství rády chodíme, učíme se, zpíváme a je tam velká legrace.

Za děti z náboženství Toník a

Martinka

NÁRUČ PLNÁ KARAFIÁTŮ

Když mě před časem oslovil David Žofák s prosbou, abych přispěla článkem do Martinovin, nenapadlo mě žádné vhodné téma. To se však nabídlo minulý týden.

V neděli 12. února, při příležitosti svátku Panny Marie Lurdské, jsem se připojila ke skupince gratulantů, v jejichž čele byl otec Daniel Janáček, S.M. Konsoláta a otec Šubrt, nechyběl ani zdravotnický personál Domova. S náručí plnou karafiátů jsme navštívili všechny pacienty, abychom jim popřáli ke Svátku nemocných. Toto setkání s babičkami ve věku 80 až 100 let ve mně zanechalo nezapomenutelné zážitky. Jejich radost z našeho příchodu byla patrna ze šťastného pohledu, který vzápětí střídaly slzy dojetí, stařenky nešetřily ani projevy vděčnosti za pouhé vlídné slovo či pohlazení. Setkání s těmito lidmi, kteří přes vysoký věk a často i značné zdravotní problémy se dovedou radovat z maličkosti, mě přivedlo k zamyšlení se nad skutečností, že dokud je člověk schopen reálného myšlení a sebeobsluhy, neměl by zoufat nad svými problémy, které bývají malicherné v porovnání s nemohoucností a často i myšlenkovou zmateností druhých. Naopak by měl za tyto dary děkovat Pánu Bohu.

Chtěla bych nejen svým jménem, ale i za všechny pacienty Domova, vyslovit poděkování sestřám boromejkám za realizování myšlenky pomáhat potřebným a umožnit starým lidem důstojně dožít poslední dny jejich životní pouti. Ne všechna zařízení tuto zdánlivou samozřejmost splňují, jak jsem měla sama příležitost se přesvědčit při několika návštěvách v domovech důchodců či LDN.

Poděkování náleží jim i ostatním zaměstnancům Domova za vzornou péči o nemocné, ale i za jejich vlídné zacházení s nimi. Vždyť vlídné slovo, úsměv nebo pohlazení bývá často tím nejúčinnějším lékem zvláště pro bezmocného a osamělého člověka.

H. Kučerová,

mgr.kucerova@email.cz

NOVÁ KOPÍRKA

Z podnětu farní rady - z potřeb farnosti - vzešla myšlenka zakoupit novou kopírku a zároveň tiskárnu k sv. Martinovi. Starší stroje, které jsme měli k dispozici, byly totiž často rozbité a na jejich opravu se muselo poslední dobou vynakládat více peněz. Vybírali jsme z několika typů a firem. Nakonec jsme se přiklonili k přístroji z firmy Olivetti. Tiskne pouze černobíle, rychlost tisku je 16 stran za minutu. Zároveň je zde k dispozici i pro kohokoli z Vás, kteří byste potřebovali na nějakou farní aktivitu (ať již duchovní či jinou...) cokoli vytisknout či namnožit. To, co tento nový přístroj umí, se samozřejmě postupně zobrazí na našem farním zpravodaji... *DŽ*

CO SE DĚJE ZA HUMNY...

SVĚCENÁ VODA A SVĚCENÝ LED

Pro nás Pražáky je mše sv. v neděli samozřejmost, ale existují končiny, kde tomu tak není. Byl jsem na dovolené na šumavské Kvildě. Penzion jsme měli hned vedle kostela, ale mše tam byla jen jednou za měsíc. Proto jsme vyrazili do Nových Hutí, kde se konala bohoslužba slova. Rád bych srovnal náš kostel v Řepích s malinkatým novohuťským kostelíčkem.

Naše farnost má pohodlný, prostorný a vytápěný kostel, do kterého se vozím autem. V Nových Hutích to byl pravý opak. Cesta z Kvildy mě stála opravdu veliké sebezpřemáhání. Musel jsem jít na běžkách stále do kopce neudržovanou cestou. V novohuťském kostele byla velká zima a v kropence byl místo svěcené vody svícený led.

Přesto jsem nelitoval. Bohoslužbu sloužil sympatický pan jáhen a setkání s Pánem Ježíšem stálo za trochu nepohodlí.

Martin Boukal

ZAŽEHNUTÉ SVÍCE

Chci se s vámi podělit o svůj nedávný velký zážitek. Dcera se zetěm si postavili nový dům a před vánoci se do něho nastěhovali. A protože nechtějí jen bydlet, ale chtějí v domě i duchovně žít, požádali pana faráře, aby jim nový dům vysvětil. A tak jsme sezvali pár přátel, aby se v určenou dobu dostavili a s námi oslavili začátek nového bydlení. Všichni jsme se nastrojili do svátečních šatů, přichystali si svíčky, dětem dokonce křestní svíce, abychom obřadu přidali na důležitosti. Nejprve jsme si celý dům, který je již trochu zabydlený, prohlédli, to proto, aby pan farář věděl, co ho čeká. Po této zběžné prohlídce jsme se shromáždili v největší místnosti, zapálili svíčky, což byla velká atrakce pro přítomné děti. Pan farář měl připravený krásný obřad, včetně evangelia, přímluv, žalmů i zpěvu. Děti byly hodné, asi překvapené, co se to doma děje. Jsou ještě malé, 4, 3 a 2 roky. A po tomto obřadu, plném díkůvzdání, jsme s rozsvícenými svícemi vyrazili a celý dům prošli, každou místnost jsme navštívili a všechny jsme vykropili, tedy ne my, ale pan farář, svěcenou vodou. Trochu jsme pokapali voskem podlahu, ale s tím jsme již předem počítali.

A protože ke každé slavnosti patří i dobré jídlo, nachystali jsme dobrou večeři a všichni jsme se radovali z dobře vykonaného díla i z dobrého jídla.

Čtenářům Martinovin přeji aby také mohli slavnostně vykročit, když už ne do nového bydlení, tak alespoň do nového týdne. *MZ*

POZVÁNKA NA POUŤ

PUTOVNÍ SVATYŇKY

Pouť

Za několik měsíců čekají náš národ volby do parlamentu, senátu a zastupitelstev. Po příkladu P. Kentenicha (zakladatel Schoenstatského hnutí*), který často v těžkých a bezvýhodných situacích korunoval Pannu Marii, bychom chtěli vykonat pouť do pražské katedrály, kde ve Svatováclavské kapli proběhne podobná korunovace.

Odchod bude ve čtvrtek 9. března v 10 hodin od sochy sv. Václava na Václavském náměstí. Půjdeme na Staroměstské náměstí, k místu kde stál Mariánský sloup. Dále se půjde Královskou cestou na Hrad. Cestou se budeme modlit. Ve 12 hodin budeme v katedrále slavit mši svatou s následnou korunovací Panny Marie. Na závěr se zastavíme u Pražského Jezulátka v Karmelitské ulici a ukončíme naši pouť v kostele Nejsvětějšího Salvátora, kde bude přichystáno malé pohoštění.

Srdečně Vás všechny zveme na tuto pouť! Můžete se také připojit jen na část poutě podle vašich možností.

Oznámení

Kdo cítí poslání pomáhat společně s druhými svým životem, modlitbou a obětí v posvěcování našeho národa (v tuto dobu zvláště prosit za volby do parlamentu, senátu a zastupitelstev...) - navrhuje tuto možnost: až do voleb bychom se denně od 12 do 13 hodin duchovně shromáždili v kapličky Betlém v Rokoli a vyprošovali Ducha svatého pro ty, kteří mají propůjčenou vládu od Boha. V této době je v kapličky výstav Eucharistie. Tuto hodinu bychom vědomě obětovali (při modlitbě nebo jiné činnosti) na tento úmysl ve spojení se sv. Václavem, vévodou a dědicem České země.

Podle dopisu S.M. Bernadetty zpracoval D. Žofák

Další informace o pouti a modlitbách u Jáji Vávrové, tel: 235 318 266

**Schoenstatské hnutí je jedno z moderních hnutí v katolické církvi*

POLITIKA, MÉDIA A MY...

REALITY SHOW - typ kontejnerový...

V pondělí 20. února jsem se účastnil v senátu ČR veřejného slyšení k tématu pořadů Reality show (dále jen RS) VyVolení, Big Brother a Výměna manželek. Kritickou petici zde předkládali zástupci Etického fóra (*petice obsahuje 17 tisíc podpisů..., zatímco naše petice asi 800 podpisů*). Na slyšení byli přítomni jak ředitelé televize Nova a Prima, právní zástupce televize Prima, dále členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále RRTV), zástupci České televize, ministerstva kultury, dětský psycholog, filmový režisér a další zástupci nejrůznějších iniciativ... Nejdůležitější příspěvky se budu snažit popsat v bodech:

První slovo měla zástupkyně petentů - **Etického fóra** (dále EF) **Mgr. Nováková:**

1. Nosnými a zdravými principy lidských vztahů jsou solidarita, důvěra, zodpovědnost, věrnost, skromnost, sebeovládání, mravnost.
2. Pro získání úspěchu, peněz a sympatie diváků vybraní protagonisté byli schopni druhé ponižovat, chovat se k nim hrubě, lhát, krást... V tom všem ale i v běžných způsobech jejich chování (jako je - konzumace alkoholu, kouření, střídání sexuálních partnerů, nejasná sexuální orientace) byli povzbuzováni moderátory a úkoly vedoucími k rozvinutí tohoto chování. Úspěch znamená být vidět a prosadit se za každou cenu.
3. V úplných a fungujících rodinách jsou děti a mladí lidé z větší části chráněni před negativními vlivy společnosti. Dnes však tato skupina vychází z velké části (např. Praha -Černý Most 75%...) z neúplných nebo disfunkčních rodin. V takové situaci náhradní autoritu vytvářejí a přebírají jiní lidé či skutečnosti než rodiče. Z velké části to jsou také média, která vytváří vzory chování a identifikace pro děti a mládež.
4. Zmíněné pořady na děti a mládež skutečně působí - podložené konkrétními zkušenostmi (podle průzkumů 91% dětí tyto pořady sleduje...).

5. Pořady byly vysílány v době, kdy ze zákona by podobné negativní jednání nemělo být v médiích obsaženo (povolené je to až po 22 hodině...).

Ředitel televize Prima M. Dvořák:

1. Ohledně RS se pohybujeme v mezích, které jsou dány právním rámcem české a evropské legislativy - v tomto směru nám nemůže nikdo nic vytknout.
2. Jsme komerční média - naše pořady nemají za úkol vychovávat ale bavit.
3. Prvotní zodpovědnost za výchovu dětí mají rodiče a ne média (podepřeno názorem prof. Matějčka...).
4. Můžeme se bavit o tom, zda by se mohl změnit obsah RS, tento fenomén však bude trvat dál a není nutné ani možné ho zakázat.
5. Zásadně odmítám tvrzení, že by RS uvolňovaly nebo ohrožovaly mravní vývoj dětí a mládeže.
6. Chtěli-li bychom napadat RS, museli bychom napadat i ostatní filmy a pořady, kde se popsane negativní jevy vyskytují...

Ředitel televize Nova P. Dvořák:

1. Rozdělil RS na tři různé typy: my mluvíme pouze o typu zvaném „kontejnerový“.
2. RS jsou všeobecný fenomén - jsou vysílány v mnoha zemích...
3. RS má vysokou sledovanost...
4. Stala se chyba - předem se nediskutovalo o potřebných hranicích RS. Pak by se mohli televize z větší části vyvarovat zmíněných negativních rysů...
5. Dostaneme-li hranice od regulátora (od RRTV), v kterých bychom se měli pohybovat - budeme je respektovat.

Zástupce RRTV - pan Pospíchal

1. Vymezil právní rámec ve kterém obě televize porušily zákony dané pro vysílání (*par 32 ods 1: do 22 hodiny se nesmí vysílat pořady, které by a) ohrožovaly a za b) již zjistitelně ohrožují děti a mládež...*)
2. Od počátku RRTV vědělo, že tyto pořady jsou ohrožující a proto je sledovalo velmi vážně a pečlivě.
3. Není možné předem stanovit nebezpečí v připravovaných pořadech, které se nikdy předtím nevysílali ...
4. Je třeba řešit negativní jevy (projevující se např. v RS), které by mohly do budoucna způsobit škody, které bude velmi obtížné řešit.
5. V podstatě všichni pedagogové s kterými hovořil vnímají RS tak, jak to popsala zástupkyně EF.
6. Je třeba empatie vůči pedagogům ale i provozovatelům televizí, které mají své specifické cíle...

Dále bylo opakovaně různými přispěvateli řečeno, že televize vychovává i když to nemá v úmyslu... Dále zde bylo několik dalších příspěvků, které popisovaly jak klady tak zápory pořadů, takže celkový dojem z nich zůstal na nule...

Jak bych celkově celé jednání hodnotil? Jako realistické... V krátkosti: v senátu ČR jsou lidé, kteří rozporuplně vyjadřují svůj postoj k jednoznačně negativním jevům ve společnosti. Mnozí ostatní zaujímali k RS opatrné a smířlivé stanovisko... V čele komerčních televizí sedí lidé bez zodpovědnosti k druhým, jde jim skutečně jen o peníze, úspěch u diváka a jeho pobavení (to i otevřeně přiznávají...). Lidé s jasnějším pohledem na věc, s určitými morálními zásadami jsou spíše mimo politickou sféru. Proto je v této demokratické atmosféře nutné na negativní jevy poukazovat. Je třeba se dát dohromady a působit na provozovatele (*nestat se mediálními otroky, kteří si nechají všechno líbit - cit. jednoho z diskutujících*), aby se média posunula alespoň do té pozice, ve které neškodí ve velké míře. Zrušit tato média ani jejich pořady nelze.

Zakončím mým malým příspěvkem v uvedené diskuzi:

1. Bylo řečeno: pohybujeme se uvnitř hranic, které stanovil zákon...
- zákon nemůže vymezit vše, je také různě vysvětlitelný. Je třeba hledat smysl a důvod uvedených zákonů...
Výklad zákona je vždy také otázkou zodpovědnosti za vlastní činy.
2. Hovořilo se o empatii vůči učitelům a provozovatelům televizí. Co takhle uvažovat také o empatii vůči dětem a mladým lidem? Zkusit víc s dětmi a mládeží žít... A pak už nevyházet jen z toho, kolik mi to vynesou, ale pokusit se předkládat těm druhým spíše to, co pro ně bude znamenat něco krásného a hodnotného...

David Žofák

TELEVIZE NOE získala satelitní licenci

Křesťanská televize Noe začne vysílat pravděpodobně již od Velikonoc 2006. Bude možné ji přijímat:

1. Pomocí digit. satelitního přijímače (cena cca 3000,-) z družice Astra 3A , nebo
2. Pomocí přijímače pro pozemní digitální TV (cena cca 2000,-), nebo
3. Na vysokorychlostním internetu, nebo
4. Z kabelové televize, jednání zatím probíhají.

V současné době shání tvůrci celého projektu hlavně finanční dary, protože na start TV Noe je nutné mít asi 6 mil. Kč. Můžete samozřejmě přispět také. V KT je uvedeno číslo konta.

Výťah z článku z KT č.3/2006, vytáhnul a upravil Ing. Jiří Veselý , jiri.vesely03@cez.cz, 602 376 140

MYŠLENKY

Soucit je to, co člověk neodepře těm, jimž odepřel svou pomoc.

Nemáme právo být šťastní, jestliže štěstí nerozdáváme, nemáme právo užívat bohatství, které jsme nevytvořili. *G. B. Shaw*

Otázka dne: Umíte proměnit svůj smutek ve skutek?

Bůh není zakázkový krejčí, který nám stříhne život podle našich představ. Bůh je dárce kvalitních látek i účelných modelů záleží jen na nás, co si z nich ušijeme. *Max Kašparů*

Život je trochu času, který byl dán naší svobodě, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou. *Abbé Pierre*

Bázeň před Hospodinem přidává dnů, kdežto svévolníkům se léta krátí. *Příslaví 10, 27*

Nejcennější na světě jsou dobré vztahy mezi lidmi. *Tolstoj*

Nebýt milován, to je smůla, ale nikoho nemilovat to je neštěstí. *Camus*

Láska nikdy nic nepotřebuje, vždy jen dává. *Gandhí*

Lidé na sebe nemají čas, nemají dokonce ani čas se na sebe usmát. *Matka Tereza*

Kdo je příliš zaneprázdněn konáním dobra, nemá čas být dobrý. *Thákur*

Give me, Lord, a lot of mercy for my fellow men each day, Mercy in their many failures as they struggle on their way. A hurting person needs a helping hand, not an accusing finger. Pane, dej mi každý den hodně soucitu pro mě spolublžní, soucitu pro jejich selhávání na jejich obtížné cestě. Trpící člověk potřebuje pomoc, spíše než kárající prst.

Hádanka nakonec: Víte, kteří pozemšťané jsou nejméně namyšlení? Jsou to astronomové a kosmonauti.
vybrala a zaslala Hanka Králová

SLAVNOSTI, VÝZNAMNÉ DNY, FARNÍ PROGRAM

- | | | | |
|-------|---------|-------------------------|--|
| 1.3. | STŘEDA | POPELEČNÍ STŘEDA | - přísný půst |
| 20.3. | PONDĚLÍ | SV. JOSEFA | - mše svatá od 18 hod v kostele Sv. Rodiny |

24.3. PÁTEK **SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ** - mše svatá od 18 hod v kostele Sv. Rodiny

KAŽDÝ PÁTEK PO MŠI SVATÉ - POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE PŘÍSPĚVKY A TĚŠÍME SE NA DALŠÍ!!!

o. Daniel: 603 475 056 <http://www.studiodada.cz/farnostrepy/index.htm>
as. David: 603 894 989, 235 302 058 farnostrepy@tiscali.cz; david.zofak@tiscali.cz